

ка. Кога-то, намѣсто едно чюкче, има на врата-та нѣкоя връвь, за която е окачено званче, не трѣба да го дръпаме силно, нѣ трѣба да оставимъ между първия-тъ и втория-тъ ударъ, доволно врѣме щото слуга-тъ да може да пристигне за да ни отвори.

Колко-то познати да сме въ къша-тъ дѣто ще идемъ, не трѣба никога да влѣземъ въ нѣкоя стая безъ да ся обадимъ; ако врата-та и да е отворена, пакъ исто-то трѣба да сторимъ, а ако е заворена трѣба да похлопаме съ прѣсти-тъ си.

Кога-то чакаме нѣкого въ нѣкоя стая, злоправіе е да пѣемъ, да свиримъ и да бъркаме покѣщини-тъ.

Една грубость е да влѣземъ съ шапка-тъ на глава, въ коя да е къша.

Трѣба да запретяваме на дѣца-та да бугатъ нѣщо изъ стая-тъ дѣто ся намиратъ.

Ако трѣба да поздравимъ цѣло дружество, трѣба да поздравимъ напрѣдъ на дѣсно, че сръда-тъ и послѣ на лѣво, и да прѣстѣпаме по една стѣпка, ако има мѣсто.

Ако, кога влѣземъ въ нѣкоя стая, намѣримъ чоловѣка-тъ комуто сме на гости, че приказва съ другъ нѣкого, не трѣба да го запитваме изведнѣжъ; но да чакаме да си исприкаже и да стоимъ на страна догдѣ си свърши работа-тъ.

Една голѣма погрѣшка е, кога-то идемъ нѣкому на гости или го срѣшнуваме по пѣтя-тъ, да му приказваме отъ далечъ, и да го пытаме съ высокъ гласъ, какъ е въ здравіе-то си.

Приказки-тъ трѣба сѣкота да сж споредъ чоловѣка-тъ кому-то сме на гости и да сж нему пріятни.

Кога сме на гости, не трѣба да сѣдаме долѣ-то не нѣж поканижтъ и прѣди да свършимъ поздравленія-та си. Го-